

jeg ikke vilde finde noget Betænkeligt ved, om Sagen blev ordnet paa den Maade, at kun de, der vare Medlemmer af Landboforeningerne, kunde deeltage i de af Staten udsatte Præmier; i en saadan Bestemmelse vilde der jo ligge en stor Spore for Folk til at gaae ind i disse Foreninger, og paa den Maade vilde Statens Præmier jo være et Middel til at give dem Kraft og Velvære. I disse Punkter er jeg saaledes enig med den ærede Rigsdagsmand; derimod er der et Par andre, med Hensyn til hvilke jeg ikke kan være af hans Mening; jeg kan saaledes ikke være enig med ham i, at man ikke skulde holde Præmierne for Hingste særskilt; jeg maa bestemt fastholde, at der er Præmier, der udsættes for Hingste og ikke for Andet; en saadan Bestemmelse vilde ogsaa være en lille Erstatning for Landstutteriets Ophævelse, og paa den Maade vilde man ad privat Veie kunne opmuntre Folk til at anvende Noget til Hesteavlens Fremme, medens det er indlysende, at denne ikke fremmes derved, at man lægger Bier, Svinn eller Køer til. Jeg maa derfor, som sagt, meget bestemt holde paa, at visse Præmier uddeles til Opmuntring af Hingstehold, og hvis det Endringsforslag skulde gaae igjennem, hvorefter dette ikke skulde skee, kan jeg ikke skjønne, at der vil være nogen Anledning til at forøge Præmierne i Almindelighed. — Jeg kan heller ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand i, naar han meente, at Forholdet 1 til 4 var urigtigt, at Statskassens Bidrag var for stort i Forhold til Foreningernes Tilskud; den ærede Rigsdagsmand maa nemlig ikke oversee, at naar man vil, at hvad Staten bidrager skal opmuntre den private Interesse til at gjøre Opoffrelser for at fremme et almindeligt Formaal, saa kan man ikke gjøre det paa nogen kraftigere Maade end ved at sige til den Private: det kommer aldeles an paa Dig selv, hvor stort et Tilskud Du skal have fra os; naar man ved at bidrage 1 Rd., faaer fra Statskassen et Tilskud af 4 Rd., saa ligger deri en stor Opfordring til at bidrage mange Rigsdaler for at faae det fiirdobbelte Beløb; deri ligger ogsaa en Opfordring til Concurrence,

en Opmuntring for de andre Foreninger til at træde til og drage Omforg for, at ogsaa de kunne faae deres Tilskud fra Statskassen forøget; i denne Bestemmelse ligger der saaledes en stor Spore for Foreningerne til selv at bidrage Noget. Den Bestemmelse, at ingen Forening maa faae mere end det Fiirdobbelte af, hvad den selv bidrager, har jeg ikke Noget imod; derefter vil jo ogsaa enhver Forening ganske simpelt faae et Tilskud fra Statskassen i det Forhold, i hvilket den selv bidrager, saaledes at naar En f. Ex. bidrager 50 Rd., medens en Anden bidrager 1,000 Rd., skulde denne have 20 Gange saameget som hiin. Forholdstallet 1 til 4 vilde saaledes være at betragte som en Undtagelse fra den Grundsætning, som man ellers maa ansee for rigtig, at Statens Bidrag til Foreningerne skal staae i Forhold til, hvad de selv yde.

Neergaard: Naar den ærede Minister den første Gang, han havde Ordet, udtalte sin Veflagelse over, at Udvalget ikke med Bestemthed havde turdet udtale sig for Ophævelsen af Landstutteriet, at det var en af de Hovedankter, han havde imod Udvalgets Forslag, og at denne Umstændighed navnlig havde tilfølgel, at han ikke i denne Session vilde sætte nogen særdeles Priis paa at faae denne Lov ud, idet der med Hensyn til Spørgsmaalet om Ophævelsen af Landstutteriet ikke syntes at være nogen Klarhed tilstede, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at dette er en Sag, hvorom der er aldeles forskjellige Meninger her i Landet, og det skulde derfor have været ganske mærkeligt, om et af ni Medlemmer bestaaende Udvalg skulde have været enig i denne Henseende. Nu hedder det vel i Betænkningen, at endeel af Udvalgets Medlemmer ikke kan fravige den Anskuelse, at et Landstutteri, styret efter rigtige og vel overveiede Principer, vil være gavnligt, men paa den anden Side fremgaaer det ogsaa af den, at Fleertallet af dets Medlemmer har været enig om for Tiden at tilraade Ophævelsen af Landstutteriet.